

Sygn. akt III CSK 95/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] "P." w K. S.A.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K.
o ustalenie wysokości opłaty rocznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania przemawia wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego oraz istnienie potrzeby wykładni art. 157 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst Dz.U. z 2010, Nr 102, poz. 651 ze zm.) wywołującego rozbieżności w orzecznictwie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie zwraca się uwagę, że powołanie się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego należy nie tylko sformułować

to zagadnienie z przytoczeniem przepisów prawa, na których ono powstało oraz przytoczyć argumenty prowadzące do odmiennych ocen ale także należy wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, ale także dla praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 2 grudnia 2011 r. III CSK 29/11, niepubl.).

W związku z tym trzeba uwzględnić, że skarżąca spółka nie sformułowała precyzyjnie wymagającego rozstrzygnięcia zagadnienia a ograniczyła w się jedynie do ogólnego zakwestionowania stanowiska Sądu drugiej instancji. Jednocześnie trzeba podnieść, że Sąd Apelacyjny nie wykluczył zastosowania art. 157 ust. 1 w związku z treścią ust. 3 wymienionej ustawy ale inaczej niż powódka ocenił potrzebę dopuszczenia kolejnego dowodu. Poza tym nie ma podstaw do przyjęcia, że występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii tego zagadnienia prawnego, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego stanowiska (postanowienia Sądu Najwyższego z 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP-wkładka 2003 nr 13, poz. 5; z dnia 7 lutego 2008 r., II UK 256/07 niepubl. oraz z dnia 27 marca 2008 r., III UK 124/07, niepubl.). Do stosowania art. 157 ust. i 3 wymienionej ustawy Sąd Najwyższy odniósł się podobnie w wyrokach z dnia 4 stycznia 2012 r. (III CSK 127/11, niepubl.) oraz z dnia 16 września 2010 r. (III CSK 153/10, niepubl.).

Odnosząc się do drugiej wskazanej w skardze przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania trzeba wskazać, że nie występują w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozbieżności odnośnie do wykładni art. 157 ust. 1 i 3 wymienionej ustawy, których ilustracją miałyby być wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r. (III CSK 62/12, niepubl.). W orzeczeniu tym, wbrew twierdzeniom wnoszącej skargę, Sąd Najwyższy nie zajął odmiennego stanowiska i nie wyłączył zastosowania art. 157 ust. 1 i 3 wymienionej ustawy w postępowaniu cywilnym.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

[aw]